

Aan de minister van Klimaat en Groene Groei
Mevrouw drs. S. van Veldhoven-van der Meer
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Onze referentie

MvH/RvZ/ATR4805/2026-U208

Datum

21 oktober 2026

Onderwerp

Wet versnelling van energie- en CO₂-projecten

Geachte mevrouw Van Veldhoven-van der Meer,

Op 7 oktober 2026 is het voorstel Wijziging van enkele wetten ter versnelling van energie- en CO₂-projecten aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) voor advies voorgelegd. De adviestermijn van ATR verloopt op 4 november 2026.

Context

Nederland staat voor een omvangrijke opgave om de energie-infrastructuur tijdig uit te breiden en de energietransitie te realiseren. Netcongestie belemmert op dit moment onder meer de verduurzaming van bedrijven, de aansluiting van nieuwe woningen en de verdere elektrificatie van de economie. Tegelijkertijd is de ontwikkeling van infrastructuur voor het transport en de opslag van CO₂ noodzakelijk om de nationale klimaatdoelstellingen te behalen. De realisatie van deze projecten kent echter lange doorlooptijden, onder meer als gevolg van complexe ruimtelijke besluitvorming, bestuurlijke afstemming en wettelijke procedures. Het wetsvoorstel Wijziging van enkele wetten ter versnelling van energie- en CO₂-projecten beoogt deze knelpunten weg te nemen door bestaande procedures te vereenvoudigen en besluitvorming te versnellen.

Inhoud van het voorstel

Het voorstel maakt deel uit van de tweede editie van de jaarlijkse Vereenvoudigingswet en bevat drie wijzigingen van de Energiewet, Mijnbouwwet en Omgevingswet, die beogen procedures te vereenvoudigen, bestuurlijke lasten te verminderen en besluitvorming te versnellen. Ten eerste worden gedeputeerde staten in beginsel aangewezen als bevoegd gezag voor de aanleg van nieuwe elektriciteitsinfrastructuur met een spanningsniveau van 110 tot 220 kV, zodat vertraging door bestuurlijke afstemming wordt voorkomen. Ten tweede wordt het mogelijk om bij bepaalde mijnbouwprojecten van beperkte omvang en complexiteit af te zien van de verplichte projectprocedure en de reguliere vergunningprocedure te volgen. Ten derde wordt de gedoogplichtregeling uitgebreid voor CO₂-buisleidingen naar ondergrondse opslaglocaties, waardoor het zwaarwegende maatschappelijke belang niet langer afzonderlijk hoeft te worden aangetoond en voorbereidende werkzaamheden eenvoudiger kunnen plaatsvinden. Hiermee beoogt het kabinet

Contact:

Postbus 16228
2500 BE DEN HAAG

Bezoekadres: Rijnstraat 50
2515 XP DEN HAAG

info@atr-regeldruk.nl
www.adviescollegeregeldruk.nl

Tel: 070-310 86 66

de aanleg van energie- en CO₂-infrastructuur te versnellen en onnodige procedurele en bestuurlijke lasten te beperken.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de regeldrukgevolgen aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

1. *Nut en noodzaak*

Nederland staat voor een grote uitdaging om de energietransitie te realiseren. Daarbij is het essentieel om de energie-infrastructuur uit te breiden in een relatieve korte tijdsspanne. Dit is in de toelichting verwerkt en gaat daarbij ook dieper in op de knelpunten die nu in de praktijk worden ervaren en waarom de aanpassingen van de wetgeving noodzakelijk is.

Onduidelijkheid over het bevoegd gezag leidt tot vertraging bij de aanleg van elektriciteitsinfrastructuur, met de aanpassing van de Energiewet wordt dit knelpunt aangepakt. Voor de Mijnbouwwet wordt onderbouwd dat de verplichte projectprocedure bij kleinere, minder complexe projecten niet altijd meerwaarde heeft en tot onnodige lasten leidt. Bij de wijziging van de Omgevingswet wordt toegelicht dat uitbreiding van de gedoogplichtregeling noodzakelijk wordt geacht om de aanleg van CO₂-infrastructuur te versnellen. De aanleg van buisleidingen kost nu veel tijd vanwege de noodzakelijke afstemming met landeigenaren. Daarmee zijn nut en noodzaak van de voorgestelde wijzigingen in de toelichting voldoende onderbouwd.

2. *Minder belastende alternatieven*

Voor de wijziging van de Energiewet zijn verschillende alternatieven onderzocht voor de afbakening van projecten waarvoor provincies het bevoegd gezag worden. De toelichting maakt inzichtelijk welke alternatieven zijn overwogen en waarom deze minder geschikt worden geacht. Bij de wijziging van de Mijnbouwwet is gekozen voor een minder belastend alternatief door bij projecten van beperkte omvang en complexiteit de mogelijkheid te bieden af te zien van een projectbesluit en de reguliere vergunningprocedure te volgen. Ook bij de wijziging van de Omgevingswet is gekozen voor een vereenvoudiging van bestaande procedures, waarbij de reikwijdte van de gedoogplicht voor CO₂-buisleidingen is beperkt tot infrastructuur van nationaal en strategisch belang. Daarmee zijn de minder belastende alternatieven voldoende in de toelichting verwerkt en afgewogen.

3. *Werkbaarheid*

In de toelichting is aandacht voor de werkbaarheid van de wijzigingen. De wijziging van de Energiewet houdt rekening met de bestaande uitvoeringspraktijk van netbeheerders, gemeenten en provincies. Door het bevoegd gezag voor nieuwe 110/150 kV-projecten in beginsel bij de provincies te beleggen, ontstaat eerder duidelijkheid over de te volgen procedure en dit voorkomt langdurige afstemmingstrajecten. Daarbij blijft de mogelijkheid bestaan om de besluitvorming bij gemeenten te beleggen wanneer dit voordelen biedt.

De wijziging van de Mijnbouwwet verbetert de werkbaarheid doordat voor projecten van beperkte omvang en complexiteit kan worden afgezien van een verplichte projectprocedure. Hierdoor sluiten de wettelijke verplichtingen beter aan bij de aard en omvang van de projecten.

Voor de wijziging van de Omgevingswet wordt de werkbaarheid vergroot doordat initiatiefnemers van CO₂-buisleidingen nu gebruik kunnen maken van de gedoogplichtregeling. Dit voorkomt onnodige procedures en vertragingen bij de voorbereiding en aanleg van infrastructuur. Daarbij blijven de wettelijke voorwaarden voor het opleggen van een gedoogplicht van toepassing.

4. *Gevolgen regeldruk*

In de toelichting is het effect van de regeldruk kwantitatief in kaart gebracht. De wijziging van de Energiewet leidt naar verwachting tot een structurele regeldrukvermindering van circa € 710.000,- per jaar voor netbeheerders. Dit betreft een besparing van ongeveer € 71.000,- per project, uitgaande van tien projecten per jaar. De eenmalige regeldrukkosten zijn zeer beperkt.

Bij de wijziging van de Mijnbouwwet wordt de regeldruk verminderd doordat voor mijnbouwprojecten van beperkte omvang en complexiteit kan worden afgezien van de verplichte projectprocedure. Hierdoor wordt de doorlooptijd naar verwachting verkort van 11 tot 16 maanden naar circa 6 maanden. Dit is ervaren regeldruk die niet tot regeldrukeuro's herleidbaar zijn (maar wel een vermindering van de plankosten betreffen).

Voor de wijziging van de Omgevingswet wordt de structurele regeldrukvermindering als gevolg van de vereenvoudigde gedoogplichtprocedure geraamd op circa € 3.887,- tot € 5.363,- per jaar. Daarnaast leidt de invoering van de gedoogplicht van rechtswege voor de ontwerpfasen van CO₂-buisleidingen tot een structurele regeldrukbesparing van circa € 269.124,- tot € 375.396,- per jaar.

Dictum

Gelet op bovengenoemde bevindingen is het eindoordeel ten aanzien van dit voorstel:

Indienen / vaststellen.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

w.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris